

til Behandling, men i det Væsentlige gaaer Udkastet ud paa det Samme, som der i forrige Sæstion blev vedtaget i Landstthinget. — Jeg skal ikke videre opholde mig ved, hvad den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds (J. A. Hansen) bemærkede om Forpligtelsen til at møde paa Brandstedet; jeg skal i den Henseende indskrænke mig til at yttre, at det af ham kun er et Haarkløveri, der er viist med Hensyn til Fortolkningen af disse Paragrapher. Der staaer, at Enhver skal møde, men saa kommer der nærmere Regler, hvorefter Pligten til at møde nærmere reguleres; altsaa det bliver taget under nærmere Overveelse, hvem den almindelige Forpligtelse til at møde skal paahvile. Naar den samme ærede Rigsdagsmand dernæst talte om, at det er vanskeligt at hitte Rede i, hvem der skal føre Commandoen i Ildbrandstilfælde, skulde jeg næsten troe, at han nærmest sigtede til Udkastet, som det forelaa i forrige Sæstion; deri kunde der muligviis være nogen Usikkerhed i saa Henseende, men i det foreliggende Lovudkast er Regelen aldeles bestemt den, at Brandfogden skal have Commandoen, indtil Branddirecteuren kommer tilstede; Amtmanden kan ikke tage Commandoen fra Branddirecteuren, medmindre Branddirecteuren viser en saadan Mangel paa Dygtighed og Conduite, at Amtmanden paa sit Ansvar tager den fra ham, ellers kan han, saaledes som Lovudkastet er formuleret, ikke gjøre det; Politimesteren kan heller ikke tage Commandoen fra Branddirecteuren, det skal da kun være i det Tilfælde, at han kommer til Brandstedet før Branddirecteuren — i saa Tilfælde har man meent, at Politimesteren burde tage Commandoen, og at der ikke var Anledning til at lade ham opgive den — men som sagt i Regelen er Branddirecteuren den egentlige Commanderende, og jeg veed ikke, hvorledes Regelen kan gives simplere. Nu har vistnok den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) yttret, at disse Branddirecteurer kun ere „Skrivere“ — ja skrive skulle de jo kunne, da de skulle holde Regnskab — men disse „Skrivere“ have i Regelen, naar de have været i deres Embede i nogen Tid, megen Erfaring i de her omhandlede Forretninger, og det er

netop den ne Grund, som har ledet Ministeriet til at give den Bestemmelse, at Branddirecteuren i Regelen skal være den, som skal føre Commandoen. Det træffer sig ofte, at en Herredsfoged eller Amtmand slet ikke kjender til Indretningen af en Sprøite, hvorimod Branddirecteuren, som veed, at han skal føre Commandoen i Ildbrandstilfælde, maa sætte sig ind i disse Ting.

Hvad forøvrigt angaaer de Udsættelser, der ere gjorte med Hensyn til den Naade, hvorpaa Udgifterne skulle udredes, der omhandles i § 44, da er det Justitsministeriet aldeles ligegyldigt, hvorledes de tilveiebringes, enten det skeer paa den ene eller den anden Naade, naar der blot anvises en Udvei, hvorved de kunne dækkes; Ministeriet har troet at ramme Billigheden bedst ved den Bestemmelse, som er foreslaaet i § 44. — En æret Taler har opkastet det Spørgsmaal, hvad der forstaaes ved „Eiere“; ved Eiere forstaaes der ikke Andet end dem, der eie; det er altsaa Godseieren, der paa de Steder, hvor der er Fæsteforhold, maa betale, og han maa da igjen igennem Fæstebrevet sikke sig Udgang til at faae Udgiften erstattet, hvis han finder Anledning dertil. Den samme ærede Taler, der fremsatte nogle Bemærkninger om denne Deel af Bestemmelserne i § 44, udtalte fremdeles, at det var ubilligt, at der blot skulde lignedes efter Taxationsværdien, og at Bestemmelsen burde forandres, idet det ofte kunde træffe sig, at en Eier boede udenfor Sognet og saaledes efter de gjældende Regler ikke kunde medtages under Ligningen efter Formue og Leilighed; jeg maa dertil bemærke, at det meget rigtigt kan indtræffe, men i Reglen er der da en anden Person paa Stedet, en Forpagter eller en Anden, som kan rammes istedetfor Godseieren eller Eieren, naar denne ikke er tilstede, og han vil altsaa komme til at svare efter Formue og Leilighed. — Sluttelig skal jeg i Anledning af, hvad der blev yttret af den ærede Rigsdagsmand for Ringkjøbing Amts 1ste Valgfreds (Jørgensen), som oplæste en Passus af Placaten af 31te October 1766 om Hedesbrand, hvorefter den, som for Forsømmelse bliver dømt en Mulct, han ikke kan betale, skal hensættes i Tugthuset, gjøre den Bemærk-